

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Østre Landsret z dnia 3 sierpnia 2004 r. w sprawie Hans Markus Kofoed przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-321/05)

(2005/C 257/10)

(Język postępowania: duński)

W dniu 23 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Østre Landsret (Dania) z dnia 3 sierpnia 2005 r. w sprawie Hans Markus Kofoed przeciwko Skatteministeriet. Østre Landsret zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 2 lit. d) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie ma miejsca wymiana udziałów w rozumieniu tej dyrektywy, jeżeli podmioty uczestniczące w wymianie równocześnie wraz z porozumieniem w sprawie wymiany, nie zobowiązując się prawnie, wyrażają wspólną wolę głosowania podczas następującego po wymianie walnego zgromadzenia spółki nabywającej za wypłatą zysku, który przekracza 10 % wartości nominalnej papierów wartościowych przekazanych przy wymianie i jeżeli zysk ten rzeczywiście zostanie wypłacony?

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie T-326/03 Hippocrate Vounakis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Hippocrate'a Vounakisa w dniu 24 sierpnia 2005 r.

(Sprawa C-322/05 P)

(2005/C 257/11)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 24 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Hippocrate'a Vounakisa, reprezentowanego przez S. Orlandiego, A. Coolena, J.-N. Louisa i E. Marchala, avocats, od postanowienia Sądu

Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie T-326/03 Hippocrate Vounakis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- 1) uchylenie w całości postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie T-326/03 Hippocrate Vounakis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich,
- 2) w konsekwencji tego, orzeczenie o dopuszczalności skargi o uchylenie decyzji Komisji w sprawie nieumieszczenia nazwiska wnoszącego odwołanie na liście urzędników awansowanych do grupy zaszeregowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2002 r.
- 3) obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie wskazuje na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się Sąd Pierwszej Instancji w związku z określeniem decyzji zaskarżonej przez wnoszącego odwołanie.

Zdaniem wnoszącego odwołanie, Sąd w istocie błędnie uznał, że decyzją zaskarżoną przez wnoszącego odwołanie była decyzja o sporządzeniu listy awansowanych urzędników, składająca się z aktów o charakterze indywidualnym, których adresatami są awansowani urzędnicy, podczas gdy zaskarżona decyzja jest decyzją ściśle indywidualną, dotyczącą nieumieszczenia nazwiska wnoszącego odwołanie na liście awansowanych urzędników.

Ponieważ wnoszący odwołanie nie był adresatem decyzji o przyznaniu awansu innym urzędnikom, błędnie uznanej za zaskarżoną, Sąd zastosował art. 90 ust.2 tiret drugie zdanie drugie regulaminu pracowniczego i w konsekwencji uznał, że chociaż wnoszący odwołanie przebywał na urlopie wypoczynkowym do dnia 16 września, a wspomniana lista została opublikowana dnia 14 sierpnia 2002 r., to bieg terminu dla wnoszącego odwołanie na wniesienie zażalenia rozpoczął się w każdym razie w dniu opublikowania wspomnianej listy.

W ten sposób Sąd, zdaniem wnoszącego odwołanie, nie uwzględnił art. 90 ust. 2 tiret drugie zdanie pierwsze regulaminu pracowniczego, ponieważ zaskarżony akt jest decyzją indywidualną o niepodaniu do awansu wnoszącego odwołanie, po porównaniu zasług urzędników przedstawionych do awansu, a nie zbiorem decyzji indywidualnych dotyczących awansu innych urzędników, które nie stanowiły dla niego aktów niekorzystnych.